Napsal uživatel Mandelinka Bramborová - M. Pravec
Pátek, 01 Září 2000 01:00

Začnu citací článku **Mediální obři na webu prohrávají** z Hospodářských novin z 25.8.99 **...Sk utečný problém hudebního průmyslu leží jinde. Léta se gramofonové firmy podvolovaly tlaku svých stars, až si interpreti uvykli na honoráře neúnosné výše. Když pak najednou došlo k poklesu prodejů CD, musely jej firmy kompenzovat zvýšením cen nosičů, aby zachovaly příjmy sobě i umělcům. Zdražením ovšem jen přiměly další mladé zákazníky, aby hledali levnější alternativu na webu.**

Je přirozené, že lidé se vždy budou snažit autorská práva obcházet. Nelegální kopírování hudby zdaleka není nový jev, který by přišel až s počítači a internetem. Zlaté "bezpečné" časy skončily gramofonovým firmám už tehdy, kdy byly vinylové desky nahrazeny magnetofonovými kazetami. Je z podivem, že hudební firmy se od té doby nedokázaly změněné situaci pružněji přizpůsobit. V tom by si měly vzít příklad od softwarového průmyslu. Ten se s pirátstvím potýká od svých nejranějších začátků a je tedy pro boj lépe vycvičen.

Nedávno jsem uviděl inzerát: piráti zabíjejí hudbu. Na obrázku byl Dan Bárta a dopravní značka zákaz vjezdu, se zlomenou kytarou uprostřed. A není to jen tenhle inzerát. Často čtu nářky a stesky mnohých lidí o tom, jak nepomáháme muzikantům, když si vypalujeme jejich CD a nedáme jim vydělat. Hluboce s nimi nesouhlasím a fandím pirátům. Proč? Rád to vysvětlím. Souvisí to z výše citovaným článkem z HN. Především je nutné na začátku poznamenat, že hudbu mají rádi asi všichni. Piráti také. Ale možnosti, jak si ji pořídit, má každý jiné. Piráti jsou především z řad mladé generace, starší nadšení muzikofilové a zlatokopové. Zlatokopy ponecháme stranou a podívejme se na ty první dvě skupiny. Obě skupiny jsou schopné do hudby vložit nemalou částku peněz, v rámci svých možností. Proti nim však stojí rozbujelý hudební průmysl, který z výše uvedených důvodů šroubuje ceny nahoru. A proto nevěřím prohlášením, že když budeme kupovat originály, budou CD levnější. Zlaté oči. Ceny se zvyšovaly i za časů, kdy byly vypalovačky v plenkách. Asi mi dáte za pravdu, že kdybychom měli průměrný plat 30 000,- měsíčně, tak tenhle problém tu neřešíme. Určitě bude menší, než jak se dnes jeví. Situace je však jiná, a tak většina z nás obrací každou korunu. Počítače se dnes vyvíjí a zdokonalují tryskovým tempem a ten, kdo jim trochu víc rozumí, využívá jejich velkých možností. Patří mezi ně i vypalování CD a nahrávání si svých CD na tzv. domácím studiu. A tak mnohý uvažuje takhle: když zainvestuji do dobré vypalovačky (PC dnes má doma už spousta lidí), tak se vám náklady velmi brzy vrátí, než kupovat CD za 400 - 600 kč,-. Tím se mu skýtá možnost dostat se k takovému množství hudby a v takové kvalitě, která je několikanásobně lepší než originální MC kazety, obdařené podivuhodnou schopností - namotávat se na zvukové hlavy kazeťáků.

Co tedy přeji naříkajícím vydavatelstvím? Zkrachujte a pak budete přemýšlet o lepší a úspornější ekonomice, aby byly ceny hudebních nosičů přitažlivější.

Teď se podívejme na problém z jiného pohledu:

Před natáčením CD jsme řešili s kapelou, zda-li se pokusit vydat CD u firmy renomované nebo si ji vydat sami. Malá vydavatelství pro folkovou hudbu neexistují, a když ano, tak všechny náklady si stejně hradí kapela, takže jaképak vydavatelství. Oni vám akorát zajistí distribuci a reklamu v takové podobě, že vás budou hrát na rádiích. To ovšem není zadarmo. Takové jsou naše zkušenosti. Je tu sice problém s prapodivnou organizací kOSA nostra, ale to je námět na zcela nový článek. Šli jsme cestou, která nám zajišťovala více starostí, ale na druhou stranu více svobody - vlastním financováním projektu a vypalováním. Vydavatelství bychom stejně nenašli. A v případě úspěchu by CD stálo 400 kč,-. Kolik by se jich asi prodalo? Dali jsme si za cíl dostat naši hudbu co nejvíc mezi lidi. Nasadili jsme proto takovou cenu, aby si desku mohl koupit kdokoliv a nikomu to nestálo za tu námahu si CD vypálit. A takové cenové podmínky by nemohli nastat, kdybychom patřili pod křídla velké firmy.

Co říci závěrem:

- Nedojímají mě nářky hudebních vydavatelství. Hra na city je směšná.
- Ať si vytvoří a zajistí systém, který zabezpečí hudební nosiče proti kopírovaní a nekontrolovanému šíření.
- Ekonomiky těchto velkých firem jsou špatné a CDéčka jsou vysoce předražená.
- Pokud chce mladá kapela vydat CD, je lepší se podle mého spolehnout sami na sebe. Svou první desku točit v malém levném studiu, které vás nebude stresovat tím, že vám tečou peníze. S výsledným produktem jít cenově dolů, aby posluchačům to nestálo za to, si desku vypálit (doporučuji kolem 150,-).
- CD je pro kapelu dobrou reklamou. Uděláte radost sobě a svým fandům. Možná se vám vrátí náklady (to už je úspěch), ale zisky to nepřinese žádné.

Berte tento článek jako úvod do diskuse.

Jaký je váš názor na pirátství a vydávání CD?
Co říkáte dnešnímu stavu obchodu s CD?
Popřípadě máte zkušenosti s vydavatelskými firmami, nahráváním a prodejem CD?
Budeme se těšit na vaše odpovědi